

erne ikke kan holde det ud, og børnene har vel også svært ved det.

Og man kunne så også spørge, om ikke ministeren har den opfattelse, at pædagogerne er blevet ofre for deres egen pædagogik.

Men dertil vil jeg så spørge, om ikke ministeren mere for at undgå besværet med at få bøvvl varetager hensynet til nogle personaleinteresser frem for elevernes interesser. Spørger man børnene i skolen, om de vil have en time mere i skolen i stedet for hende i SFO-ordningen, så vil de hellere have det i skolen. Der er mere plads, der er mere ro, og de lærer noget. Som sagt: Hvorfor vil ministeren ikke slå to fluer med ét smæk?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Jeg er ganske enig med hr. Søvnald, i at netop det at sikre børns opvækstvilkår er overordentlig vigtigt, og gør man det ordentligt, så får man glæden af det efterfølgende. Gør man det for dårligt, så medfører det både menneskelige og økonomiske omkostninger, som man måske kunne have undgået, så derfor er det vigtigt at have øje for også indretningen af skolefritidsordningerne.

Spørgsmålet er: Hvor går min smertegrænse? Og det kunne jeg som sagt ikke sige noget om på det her tidspunkt. Nu skal man jo heller ikke udstede retningslinjer for hele landet og alle skolefritidsordninger, fordi der er nogle stykker, der måske ikke lever op til kravene, men jeg har jo udgivet en vejledning, og jeg har fulgt det op med en henstilling, og jeg vil selvfølgelig følge opmærksomt: hvordan går det?

På et tidspunkt når man selvfølgelig en smertegrænse ud fra det overordnede synspunkt, som jeg sagde til indledning, og jeg deler synspunktet med hr. Søvnald. Det er vigtigt, at vi varetager børnenes interesser godt i disse vigtige opvækstår.

Til hr. Dahlgaard vil jeg sige – og jeg henviser til, at der i skolefritidsordningerne netop er muligheder for læktielæsning, muligheder for stille og roligt at sidde måske på skolebiblioteket og læse skønlitterære bøger og i det hele taget opnå noget af det, hr. Dahlgaard også efterlyser – at så er det det, der sker i en række udmærkede skolefritidsordninger.

Det, vi har diskuteret, er, at der er nogle steder, hvor det her ikke er lykkedes godt nok, og hvor de muligheder måske heller ikke er til stede, og det kan være et problem.

Og til spørgsmålet om, at det skulle være særlige personaleinteresser, jeg varetager her, så må jeg vel sige: Hvis det endelig skal ses i det lys, snarere tværtimod; jeg vil tro, personaleorganisationerne meget gerne ser, at jeg indfører mere restriktive bestemmelser om normeringer osv. i forhold til, hvad der også gælder på dagsinstitutionsområdet.

Det er ikke min agt, og det hænger sammen med, at der her i Folketinget var den holdning, at det var vigtigt – ved siden af de kendte tilbud under bistandslovgivningen – at der også var tilbud, der var mere smidige og fleksible, og det er jo det, skolefritidsordningen åbner mulighed for.

Dette med at slå to fluer med ét smæk er altså ikke så nemt, som hr. Dahlgaard tror. Hr. Dahlgaards forslag vil under alle omstændigheder koste ganske mange flere penge, og dem har jeg ikke, men det er muligt, hr. Dahlgaard har dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1687

7) Til undervisningsministeren af:

Villy Søvnald (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at takstfastsættelsen på SFO-området ikke overstiger taksten for en tilsvarende institution under bistandsloven, således at man dels undgår forvridninger af takststrukturen mellem de to institutionstyper, dels undgår de relativt store takststigninger, man har været vidne til på SFO-området det sidste par år?«

Villy Søvnald (SF):

I daginstitutionerne er der generelt et loft over forældrebetalingen, sådan at man højst må betale 30 pct. af driftsudgifterne. På skolefritidsområdet er der ikke et sådant loft.

Nogle kommuner har i dag en forældrebetaling på deres skolefritidsordninger, hvor forældrene betaler 60 eller op til 70 pct. – altså procentuelt mere end det dobbelte af, hvad man betaler i daginstitutionerne. Gennemsnittet er 40 pct.

Det er slet ikke i overensstemmelse med undervisningsministerens henstilling, for undervisningsministeren har henstillet ikke at lade forældrebetalingen overstige de 30 pct.